33e jaar. — Nr 69. — TWEDEE BLAD. — Zaterdag, 9 Juni 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 9 JUNI 1906.

Hoe te Genck (bij Hasselt) de boeren ondereen 56 hectaren grond aankochten.

Over dien aankoop zullen onze lezers zeker wel al eens hebben hooren spreken. Nochtans weinigen weten hoe onze Genckerboeren het aan boord hebben gelegd om dien aankoop te kunnen doen. In de volgende regelen zullen zij dit vernemen:

« Tot nu toe was het de gemeente die deze veilingen inrichtte ; in 1904 zijn de landbouwers van Genck zelf tot den eigensten uitslag gekomen, dank zij hun overeenkomst, hun initiatief, en de tusschenkomst van de boerengilde en van hun pastoor (1) : zij hebben een goed van 5h ha. gekocht ; het behoorde onverdeeld aan drie personen die om de wille van familiereden het wenschten te verkoopen.

De boerengilde, door bemiddeling van E. H. pastoor, heeft zich met hen in Betrekking gesteld, en eindelijk, voor eene bepaalde som, de voorkeur van den aankoop bekomen. Intusschentijd kwamen de bewoners van het gehucht, waar het goed gelegen was, overeen om het in 90 loten te leggen. Deze werden in eene vergadering door de gilde ter plaatse gehouden, aan de meestbiedenden voorwaardelijk toegewezen, met dit beding echter dat, zoo de geboden prijs voor de 90 loten de som niet bedroeg door de verkoopers geeischt, elke voorwaardelijke kooper zijn aanbod met het noodig procent zou verhoogen ; de aangebodene prijs zou verminderen, zoo het aangebodene het geeischte cijfer der verkoopers overtrof.

Met de eerste aanbesteding door de gildeleden onder hen gehouden, kwam men boven den gestelden verkoopprijs ; een globale verkoopakte werd voor notaris verleden : de mandataris der verkoopers verkocht perceel 1 aan A voor B frank, perceel 2 aan C mits D frank, en zoo voort.

De spaar- en leengilde (Raiffeisenkas) der gemeente heeft, bij gelegenheid van dien aankoop, eene geldbeweging gehad van omtrent 30.000 frank : de aankoopers die spaargeld hadden, zijn het komen terugtrekken, om met gereede penningen te betalen, anderen hebben er hunnen koopprijs gedeeltelijk ontleend. »

Wij hieiden er aan u dit feit aan te stippen, als een voorbeeld dat navolging verdient en dat daghelder het voordeel bewust door de boerengilden aan hunne leden bewezen : stoffelijk voordeel vooruit en vooral, maar zedelijk voordeel ook, uit hoofde van de eensgezindheid die ze bij hen stichten, om het welgelukken van dergelijke ondernemingen mogelijk te maken.

(1) E. H. Theunissen, nu deken te Tongeren.

Eene gewichtige letter.

Geen letter van ons alphabet speelt zulk een groote rol in de wereld, zegt men, als de letter G ; geen letter zou dus min goed kunnen gemist worden, en men wil deze bewering staven met de volgende beschouwing :

De G is het beginsel van alle Gekheid ; zonder haar zou er zelfs geen beGin zijn. Zonder G bestond er geen Grond onder onze voeten en zou niemand onzer ooit een Grootvader of eene Grootmoeder gehad hebben.

De zekerheid der maatschappij berust grootendeels oo de letter G. Zonder haar zouden er noch Gerechtshoven, noch Gevangenissen, noch Gendarmen, noch Garnizoenen, noch Galeien, noch Gijzeling bestaan. Maar er zouden ook min werktuigen ter vernieling zijn : geen Geschut, geen Geweeren, geen Granaten. De oorloG zelfs, die Geesels des menschdoms, zou niet bekend wezen en er zouden nimmer onschuldige slachtoffers onder de Guillotine gevallen zijn.

De letter G speelt de hoofdrol bij des menschen Geboorte, zoowel als bij zijn Graf. Bestond de letter G niet, dan zou de mensch drie zinnen missen, namelijk het Gezicht, het Gehoor, het Gevoel.

De G is het begin van Godsdienst, God, en staat aan het hoofd der Geestelijkheid, gelijk zij ook aan het hoofd staat der Geheele wereld Wat werd er zonder de G van het Geloof, en hoe wonderlijk zou het er zonder haar wel met de Gerechtigheid uitzien ?

De G is een bestanddeel onzer Gezondheid en met haar vangt ons Geluk aan. Maar zonder haar zouden wij het Geluk niet kennen en zouden er geen Gauwdieven, Geestdrijvers en Gekken op de wereld zijn, noch ook Gelukzoekende Grijpvogels, die alles doen ten gerieve hunner Geldbuideis zonder zich te bekommeren om 't lot en 't welzijn hunner medemenschen.

Zonder de G zou het Goud oud worden en zou er geen Geld op de wereld wezen om welks bezit thans zooveel kwaad bedreven en om welks Gemis zooveel geleden wordt.

De beestenbevolking in België.

De jaarlijksche landbouwopneming voor 1904 is geëindigd. De inlichtingen welke de uitslagen opgeven zijn zeer leerrijk. In de paardenbevolking wordt een lichte achteruitgang waargenomen. Inderdaad, men treft slechts 245,781 paarden aan, tegen 248,503 in 1903.

Het getal geboorten is nochtans bijna hetzelfde : 39,471 tegen 39,833 in 1903 ; het verlies door sterfte is erg afgenomen. Het is thans slechts nog 8,726, zijnde ongeveer 3 % der geheele bevolking.

Voor het hoornvee wordt eene groote vermeerdering waargenomen. In 1904 waren er 62.000 stuks meer dan in 1903 en 140,000 meer dan in 1902. Het totale cijfer voor 1904 is 1,782,290.

Het getal geboorten vermeerdert ook nog. In 1904 werden meer dan 760,000 stuks hoornvee geboren. De verliezen door sterfte verminderen ook.

Het getal varkens is in 1904 met ongeveer 40,000 verminderd. Niettemin is het totaal nog hooger dan in 1900, 1901 en 1902. Het getal geboorten is natuurlijk ook verminderd. Van 1,773,252 in 1903 is het gedaald op 1,738,952.

Het is dus bijzonderlijk op den kweek van hoornvee dat onze landbouwers zich toeleggen.

ZEGELIED.

Wijze : *De Vlaamsche Leeuw.*

De vijand had gesproken :
Marjanne spel de wet !
Het volk heeft God gewroken,
Het geusch verbond verplet.
Zij zullen God niet raken,
Die op het outer troont,
Zoolang er nog in Vlaanderen
Een enkle Vlaming woont !

Geen vrije liefde in Vlaanderen,
Geen dieven aan het roer ;
Maar vrijheid, vrede en weelde
Voor edelman en boer !
En eerbied voor den Koning,
Zoo groot als elk gebied !
Dus klonk het lied der vadren,
Dus schatert ook ons lied.

De les der Gulden Sporen
Vergeten wij niet dwaas,
Al zijn er eeuwen henen
Bij kalmte en stormgeraas !

Het beeld zal spoedig prelen,
Waar Vlaandren kloin in macht
Dan zweren wij te blijven
Een vrij en vroom geslacht.

SAMENZANG

Zij zullen God niet raken,
Die op het outer troont,
Zoolang er nog in Vlaandren
Een enkle Vlaming woont.

ALLERLEI NIEUWS.

EEN WONDERKIND. — Uit Desmona (Iowa) wordt aan *Globe* gemeld dat aldaar een wonderkind woont dat, evenals een cameleon, verschillige keeren per dag van kleur verandert.

Dat kind dat een jaar oud is en de zoon is van eene Indischen prins en eene jonge Amerikaansche, heet El Rami en heeft eene roosklеurige huid, zooals de kinderen van zijn leeftijd.

's Middags nochtans, verandert zijne huid van kleur en schijnt zoo bronskleurig als die zijner Hindoesche voorvaderen moet geweest zijn.

's Avonds, bij het invallen van den nacht, wordt de huid van het kind blank, als albast.

De *Globe*, die dat nieuws heel ernstig mededeelt, voegt erbij dat dit wonder moet toegeschreven worden aan de inmenging van het bloed van de verschillige rassen waarvan het kind afstamt.

Men vergete echter niet dat het kind in Amerika woont.

— Alle eigenaars, pachters, huurders, vruchtgebruikers of andere gebruikers zijn gehouden, te beginnen van 1 Juni en tot 1 Oct. 1906, derwijze den bloei der distels te verhinderen, derzelve uit te roeien of te doen uitsteken, voorkomende op gronden, waarvan zij eigenaars of bebouwers zijn, die zij in gebruik hebben.

Indien de belanghebbenden in gebreke blijven die maatregelen ten uitvoer te brengen, zal, bij bevel van den Burgemeester, er toe van ambtswege overgegaan worden op de kosten der overtreders.

De overtredingen dezer schikkingen worden gestraft met eene boete van 5 tot 15 frank.

— 25000 duiven zullen deel nemen aan den grooten wedstrijd van den « Le printemps », die gehouden wordt den 15 Juni.

5000 prijzen zijn uitgeloofd. De inleggelden bedragen 600,000 fr.

Er zijn 1000 manden noodig voor het vervoer der duiven.

Voor de oplating te Vendôme zullen 150 soldaten mits vergoeding beschikbaar gesteld worden.

50 convoyeurs zullen, onder toezicht van M. Vandervorst, de verzending vergezellen.

— In « La Revue de deux Mondes, » wordt aangetoond, hoe de bruidschat in Frankrijk van 1316 tot 1800 gelegen is. Met verbazing leest men, dat in het rijke Frankrijk de hertog van Montmorency, die in de XIIe eeuw eene Oostenrijksche gravin huwde, slechts 320 fr. van zijn schoonvader bekwam. Nog in de XIVe en de XVe eeuw was eene huwelijksgift van 500 fr. een zeer hooge som voor Frankrijk. In de tweede helft van de XVIe eeuw komt het niet zeldzaam voor, dat een eenvoudig arbeider 130 fr. medegift kon krijgen. Hoe hooger de stand, hoe hooger de bruidschat. Nauwkeurig heeft men naar stand en beroep des bruidegoms de medegift vastgesteld. Wanneer een meisje een kleermaker huwde, dan kreeg ze 1,000 tot 2,000 fr. mede. Verkoor zij een bakker, dan ontving zij 3,000 tot 5,000 fr. ; een advokaat of een officier was 7.000 tot 15.000 waard. Op het einde der XVIe eeuw sprak men veel in Parijs van een huwelijk waarbij de bruid 420,000 fr. had medegebracht. Men werd weldra aan hoogere sommen gewend. In de XVIIe en XVIIIe eeuw beliep de bruidschat tusschen 26,000 en 50,000 fr.

—o— GROTTEN VAN HAN. — Volledig door de electriciteit verlicht, nog tooverachtiger gemaakt door de onlangs gedane ontdekking van twee merkwaardige zalen in het onderaardsch gedeelte der Lesse, zijn de Grotten van Han bekend als een der schoonste uitstapjes van den wereldbol. Een ijzereneg. Zwitsersch stelsel, brengt den reiziger aan den ingang der grotten door het toppunt van den berg van Han en voorbehoudt hem de schilderachtigste panoramas. Statie : Rochefort.

— Een zestigtal vrouwen hebben hunnen rang in de Leopoldsorde. Er zijn 58 ridders en 3 officiers.

De schilderkunst telt 9 ridders en 1 officier ; het onderwijs 14 ridders ; de nijverheid 4 ridders ; de letterkunde 5 ridders ; de liefdadigheid 26 ridders en 2 officiers.

—o— MEN SPREEKT VEEL op dit oogenblik van de Chicorei « der Trappisten » der fabriek Vincart van Silly, die, schijnt het, uitmuntenden koffie maakt.

— EEN DUCR PAARD. — M. Lure, een paardenfokker uit Argentina, heeft van M. Edmond Blanc het paard Jarny aangekocht voor 750,000 frank.

— **Au Baccarat,** *Rue Cathédrale 96, Luik.* Kristallen voorwerpen, porceleinen, kunstvoorwerpen, huis van eersten rang.

— HET WITTE HUIS, de verblijfplaats van den President der Vereenigde Staten, kost ieder jaar honderd vijf en twintig duizend frank van onderhoud.

—o— Aan de zwakke en bloedarmoedige personen beveelt men de Pil van Dr Raphaël dat het beste middel is om de bloedarmoede, de uitgeputheid, de bleekbeid, de hartkloppingen, de hoofdpijnen, enz. enz. te genezen. 1,75 fr. de doos.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt.
Tongeren : Apotheken, Swinkels en Vanderijst.

— BUITENGEWONE BAARD. — In het hospitaal van Novare, Italië, wordt thans de 70jarige Jozef Rouchi verzorgd, die een buitengewonen baard bezit. Deze is 1 m. 55 lang.

De ouderling verhoopt weldra het hospitaal te kunnen verlaten om naar Milaan te reizen, waar hij zijnen baard in de tentoonstelling zal laten bezichtigen.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

— OM TE VERSCHOONEN. — Aan de dames die willen verschoonen en immer jong blijven, wordt door een Engelschen geneesheer aangeraden een uur per dag te zwijgen.

De man heeft het geheim ontdekt en hij zegt dat de zwijgkuren de beste uitslagen opleveren. Men mag ook zonder gevaar de dosis vermeerderen.

—o— 400.000 LITERS bedraagt nu ongeveer de jaarlijksche verkoop in België van de ELIXIR DE KEMPENAAR ; het als de meest verspreidde likeur van gansch het land. Hij is de beste en goedkoopste ; hij stilt de maag en buikpijn en is vooral een kosthaar geneesmiddel tegen veeziekte.

Verkrijghaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

— VOORDEELEN VAN DE PIJP. — Omdat de tabakspijp blijkbaar zoo weinig bekend is in Frankrijk, zet de schrijver er zich toe, hare voordeelen op te sommen boven die van de sigaret ; de sigaar laat hij maar in het midden.

Het verwijt, dat door het rooken van eede pijp de rooker kanker aan lippen of tong zou krijgen, weerlegt hij aanstonds door de voordeelen van de houten pijp in het licht te stellen boven die van het korte steenen pijpstompje, dat wij hier « neuswarmertje » noemen, « brûle-gueule » in Frankrijk.

Het gevaar voor den rooker bestaat daarin, dat hij zich zelf op twee verschillende wijze kan vergiftigen ; ten eerste door het tabaksvocht, dat de nicotine in zijne maag, ten tweede, door den rook, die verschillende verbrandingsproducten in zijne longen brengt. In beide gevallen is het de steel van de pijp, die zoowel de verbrandingsproducten tegenhoudt, als een deel van de nicotine opslorpt.

Daarentegen zijn bij den sigaretten- en sigarenrookers de lippen in voorvdurende en onmiddelijke aanraking met de tabak, waarvan hij onophoudelijk èn vocht èn rook in mond en keel zuigt. En het beste bewijs, dat de pijp in dit opzicht voordeelen biedt is wel, dat er tal van voorzichtige rookers zijn, die hun sigaar, soms — maar minder — ook hun sigaret uit een pijpje rooken.

Dit is dus niet anders dan een hulde, die sigaar en sigaret aan de pijp brengen !

— EENE VERGISSING. — In de Engelsche badplaats Blackpool zagen de wandelaars onlangs met groote verbazing eene oude vrouw die een oud orgel draaide waarop een bordje hing met de woorden : « Help eenen armen blinde ! Ik ben de vader van 7 moederlooze kinderen ». De oude vrouw had een donker blauwen bril op, waardoor niets van hare oogen te zien was.

Een paar straten verder werd het raadsel opgelost. Daar zat een oude blauwgebrilde man met even oud en leelijk orgel als dat van de vrouw, welk het opschrift droeg : « Help eene arme blinde ! ik ben de moeder van 7 vaderlooze kinderen. »

Een wandelaar ging naar den ouden man toe en zeide : « Zeg eens, man, ge moet een volgenden keer zorgen, dat ge uw ander orgel meebrengt. » De orgeldraaier raadde blijkbaar waarin de vergissing bestond, want hij schoot zijn blauwen bril omhoog en zag snel heen en weer over de straat, alsof hij een politieagent zocht. Toen hij er geen zag, boog hij zich voorover en las het opschrift.

« Dat is weer het oude wijf ! » bromde hij, terwijl hij zijn bril recht zette en zich gereed maakte om met zijn orgel heen te gaan. « Die heeft het verkeerde genomen. »

—o— Men verzoekt de lezers wel op te merken dat het weldoenend purgeermiddel, dat zooveel in onze stad verspreid is onder den naam van antislijmachtige Pil Walthéry, nu overal verkocht wordt aan den geringen prijs van een frank de doos.

— DE SOUPER DER LUIERIKKEN. — Ko Ranneele was bezig met werken aan 't dak van... — we gaan den naam zwijgen : de tijden zijn te slecht. — Als ik zeg : werken, dat is een beetje overdreven ; hij was eigentijk bezig, hij en zijn werkvolk, met daghuren te maken en een zolder is daarvooren bijzonder wel geschikt. Ko en zijne mannen waren van dat gedacht... maar de pachter die van werken en werkvalk wist te spreken, had achterdenken, en hij ging ne keer op zijn zokken, kijken naar zijn werkvolk. Aan den eersten zolder gekomen, hoorde hij 't volk boven zijn hoofd luid kouten : « er zal hier niemand komen kijken, zei Ko Ranneele en kwam er iemand, klopt en kleunt en gebaart dat gij werkt. » De pachter stak dat in zijn mouw en ging stillekens beneen. 's Anderdaags was 't juist den 1 april. — « Ko, zegt de pachter, komt van avond met uw volk naar mijn huis, 'k zal u trakteeren met een lekker avondmaal. » — Natuurlijk, 't en was van geen refus, en de mannen spaarden hunnen honger van gebeel den dag tot 's avonds en ten 7 ure fiks, Ko, met zijn volk, hadde zijne voeten onder des pachters tafel. Tellooren, glazen, vorketten, enz. alles in order, tot den korketrekker toe. Jamaar, daar en was noch geen haste, noch gereedschap om op te dienen. 't Wierd zeven en half... 't sloeg acht !.. — « Krématin », zei Ko, die nog den kortink gediend had, dat gaat alle menschen te verre ! en met den zelven asem : « Baas..! » riep hij. — De pachter stak zijn hoofd binnen : « Wat doet het, Ko ? zei hij. » — 'k Geloof, zegt Ko, dat gij ons vergeten helpt !

— Wel, zegt de pachter, zijt gij daarmeê verlegen : knabbelt en bijt maar op, klijk op den zolder, en gebaart dat gij eet !.. 't Was lang achterna eer dat dien Soeper verteerd geraakte en Ko ontbield geheel zijn leven die zolder, als ware hij ervan gevallen !...

*** GOEDE VOORZORG. — Is het nu zeker vroeg eene dame aan de linnennaaister, dat die hemden niet geel zullen worden ?

— Ik moet u toch doen opmerken, mevrouw, was het antwoord, dat gij goed zult doen, ze nu en dan te laten wasschen.

*** Mevrouw A. (zachtjes). — Wat kale familie ! Zie maar eens hoe der servetten gestopt en gelapt zijn.

Mevrouw B. — Ja, en die hebben ze bovendien nog van mij geleend !

*** Kleine Wiliem (5 jaar oud) teekende het portret van zijne grootmoeder.

— Gij hebt mijn haren vergeten, zegde de brave vrouw.

— Ik heb geen grijs potlood, grootmoe!.

*** MIS VERSTAAN. — Zeg eens, boer Arjaan, ge moogt uw varkenskot zoo dicht bij uw huis niet houden.

— Waarom niet, menheer doktoor ?

— Wel da's niet gezond.

— Watte ? niet gezond ? — Wel er zijn geen gezonder verkens in heel het dorp dan het mijn !

*** Snugger. — Weet je wat er aardig is op de wereld ?

Snikstеen. — Neen, watte ?

Snugger. — Dat er niemand hard loopt om in zijn graf te liggen en dat ze toch allemaal buiten *asem* zijn als ze daar komen.

*** Te Brussel leest men op een uithangbord : Hierboven woont Cies, kleermaker, die broeken maakt, vier trappen hoog !!!

*** HIJ KENDE AL FRANSCH. — De zoon van den mulder van Zevecote bij Gistel, sedert eenige maanden in de kostschool, schreef aan zijnen vader eenen brief met het volgende adres :

Mosieu Huybrechts hanneton à sept cachot, chez Gistel.

(Mijnheer Huybrechts meikever te zeven koten bij Gistel).

*** WEDERZIJDSCH. — Mevrouw : (die haar huisknecht betrapt, terwijl hij juist een groot glas cognac naar binnen slaat). « Maar, Johan, — ik sta verbaasd. »

Johan : « Ik niet minder, mevrouw ; — ik dacht dat gij niet thuis waart ».

*** Karel en Jozef, twee kleine jongens, zitten aan tafel. Karel bemerkt, dat er maar een appel op den schotel ligt en begint luidop te weenen.

— Maar Kareltje toch, zegt moeder, waarom weent gij zoo ?

— Omdat er geen appel is voor Jozef, antwoordt het bezorgde broertje.

*** Onlangs kwam men te spreken in een gezelschap wat elk doen zou, indien hij een millioen rijk wierd.

De een zou een kasteel bouwen, de andere paarden houden, de derde zou iets anders uitvinden.

— En wat zoudt gij doen, vroeg men een spuiter, indien dat geluk u overkwam ?

— Ik, sprak deze, ik zou niets meer doen.

*** Moeder. — Gij, vuile jongen ! Ge

OM DE

MILLIOENEN

ROMAN VAN

Arnold BENNETT.

(25e VERVOLG.)

— Denkt ge dat hij dat is ?

— Hij heeft het mij toch zelf gezegd, mijnheer.

— En nu brengt ge mij dus de boodschap, dat hij morgen vroeg uit moet en wij met het ontbijt niet op hem behoeven te wachten ?

— Dat moest ik u zeggen, mijnheer.

— Zoo ? Voor het eerst zag Forrest nu den man in de oogen. Ik vertrouw, Sims, zegde hij langzaam, dat die boodschap maar een verzinsel van u is ?

— Een verzinsel : Hoe bedoeld ge dat Mijnheer ?

— Wel, onderstel eens, bijvoorbeeld, dat ge voornemens waart dezen nacht uwen heer uit den weg te ruimen, en dat ge dus trachten wildet de ontdekking van zijn verdwijnen tot zoo laat mogelijk in den morgend te verschuiven.

— Mijnheer ?

— Gij hebt gehoord wat ik zegde, vriend ?

— Mijnheer uit den weg te ruimen ?

— Jawel. Of duidelijk gesproken, hem te vermoorden, te vernietigen, natuurlijk bij ongeluk, louter bij ongeluk.

— Hoor eens, mijnheer Forrest, gij schijnt niet te weten wat ge zegt. Ik, ik hoop niet dat de cognac...

— Stil maar, Sims ! Ge zijt door de mand gevallen. Ik weet juist wat ge met de Colpussen bekonkeld hebt. Kom er dus maar liever rond voor uit.

Voor de eerste maal in zijn leven deed Sims verbazing hem zijne kalmte te verliezen en hij maakte een ondoordachte beweging naar de deur.

— Een oogenblik ! riep Forrest en hij haalde uit den zak op de tafel een geladen revolver. Hier heb ik eene kleinigheid die desnoods ook nog een woordje mee kan spreken. Ga zitten Sims. Ik heb u eens wat te vertellen.

Ga zitten, Sims, herhaald Forrest zacht. De deur is in 't slot. Meteen hief hij den revolver op in de richting van Sims voorhoofd.

— Och wat ! Gij durft toch niet schieten, zegde Sims, die nu weer zijne zelfbeheersching bijeenraapte.

— Zoudt ge dat denken ? Ik zou u toch raden daar niet al te vast op te rekenen. Voor de derde maal verzoek ik u te gaan zitten — daar op dien stoel tegenover mij.

Sims gehoorzaamde.

— Nu kunnen wij verder gaan, zegde Forrest ; en ook hij ging zitten, met den revolver op de knie. Wij moeten maar wat zacht spreken, want mijne vrouw tracht in de kamer biernaast wat te slapen.

— Ik moet u zeggen mijnheer, viel Sims in, dat ik in de verste verte niet begrijp wat deze vertooning moet beteekenen. Ik kwam hier enkel met eene boodschap van mijn heer.

— Luister eens goed naar mij, Sims. Ik twijfel in het minst niet, of gij zijt een buitengewone schurk ; maar dit mag mij in dit geval niet beletten om eens een ernstig woord met u te spreken. Ik weet, zoo zeker als dat ge daar tegenover mij zit, dat er een komplot bestaat tegen het leven van M Peterson, en dat gij de uitvoerder moet zijn van dit komplot. Ik kan bewijzen wat ik zeg — en nog heel wat bovendien. Nu wil ik u een aanbod doen. Als ge mij alles wilt zeggen wat ge weet — alles, — en u verbinden wilt om het lang onmiddelijk te verlaten, dan zal ik u laten loopen. Maar als gij onwillig zijt, dan houd ik u eenvoudig hier en laat de policie komen.

— Laat dan de policie maar komen, zegde Sims met een martelaarsgezicht — want ik kan u onmogelijk iets ze gen van een komplot waar ik niets van weet.

— Wees geen ezel, Sims. Het baat u niets, tegenover mij den domme te spelen, zegde M Forrest ; en met een talent van liegen waarover hij zelf verbaasd was, stapelde hij de eene stoute beweering op de andere. Ik heb u dezen avond op de stelling gezien — en mijne vrouw zag u ook. Morgen zal M. Peterson alles weten. En verder weet ik ook dat ge geknoeid hebt aan de dogcar. Het breken van het trekzeel en het losraken van het wiel is geen toeval geweest.

Sims trok zijne wenkbrauwen samen en zweeg.

— Wie staat mij er voor in, dat ge mij zult laten loopen als ik u iets zeg ? bromde hij eindelijk.

— Ge moet mij vertrouwen, Sims, als ik u mijn woord geef... Komaan, hoe is 't nu ? Wilt ge vrij zijn ? Of wilt ge naar de gevangenis ?

— Wat moet ik zeggen ?

Arthur Forrest slaakte eene kreet van verlichting. Hij wist nu zeker, dat Sylviane's vermoeden gegrond was.

— Ik zal u een paar vragen doen, zegde hij, op welke ik een rond antwoord verlang. Geen praatjes, geen draaierijen, geen uitvluchten, verstaat ge ? De eerste vraag dus : Hoeveel zoudt ge van de Colpussen gekregen hebben, als mijnheer Peterson dood was ?

— Mijnheer...

— Hoeveel ?

— Tienduizend pond in de hand...

— Tienduizend in de hand — en...

— En twintigduizend later.

— Best .. Tweede vraag : Weten de Colpussen al, dat uwe verschillende aanslagen heden mislukt zijn ?

— Neen.

— Wanneer zullen zij het weten ?

— Morgen met de eerste post.

— Gesteld eens dat uw toeleg mislukte, om M. Peterson uit den weg te ruimen, wat zou er dan gebeuren ? Welke verderep lannen bestonden er dan ?

— Dan zou mevr. Colpus aan mijnheer Peterson zeggen, dat zijne fortuin rechtens aan u toebehoord.

— Zij denken dus dat hij het dan aan mij zou afstaan ?

— Ja. Indien de feiten hem bewezen worden.

— En waarom hebben zij dan dit middel niet eerst beproef ! ?

— Omdat het niet zeker is. Hij zou kunnen weigeren, en...

— En ik zou ook nog kunnen weigeren er gebruik van te maken. Dat is de redeneering niet waar ? En daarom werd het eenvoudiger geoordeeld mijnheer Peterson kort en goed uit den weg te ruimen .. Nu, mijne derde vraag. Het werd dus als vast aangenomen, dat ik, als mijnheer Peterson eenmaal dood was geen bezwaar meer zou maken tegen het aanvaarden van het fortuin ?

— Ja.

— Goed zoo. Heel goed... Vierde vraag : Hoe lang hebt ge dokter Colpus en mevrouw Cavalossi — nu mevrouw Colpus — al gekend.

— Bij de twintig jaar al.

— En zijt ge al dien tijd bij mevrouw Cavalossi in dienst geweest ?

— Ja.

— Waarom zegdet ge mij dan daareven, dat ge maar vier jaar bij haar in dienst waart geweest ?

— Zegde ik dat ? — O, dat was dan eene vergissing

— Vergissingen zijn menschelijk, Sims. Dus, die andere getuigschriften van u waren valsch ?

— Ja.

— Ge moet dus ook met mevrouw Cavalossi's aangelegenheden wel goed vertrouwd zijn ?

— Tamelijk. — De man glimlachte even.

— Zoo zoo ? Dan nu, mijne vijfde vraag... Gesteld eens, dat ik het fortuin aanvaardde welk voordeel zou dit voor de Colpussen zijn geweest ? Mev. Colpus is mijne schoonmoeder, en het is er verklaarbaar, dat zij mij gaarne millionnair zou zien. Maar toch zou zij zelf aan het geld niet hebben kunnen raken en geheel afhankelijk zijn geweest van mijne edelmoedigheid. Lag het misschien ook in uw schoon plan, om, zoodra ik het fortuin aanvaard had, mij den weg op te sturen van M Peterson ?

— Mijnheer, gij verwacht toch niet dat ik op die vraag zal antwoorden ?

— Zeker verwacht ik dat — en oogenblikkelijk. Spreek op, man !

Het antwoord kwam nu spoedig genoeg.

— Ja, dat was het plan. Gij weet dat ge een testament gemaakt hebt ten gunste van uwe vrouw.

— Van mijne vrouw — ja, ja, mompelde Forrest. Om het gevoel van hare dochter schijnt mev. Cavalossi zich dus niet veel te bekommeren.

— Och, zegde Sims, en hare dochter is er al zoo aan gewoon, tot weduwe te worden gemaakt.

Door eene plotselinge gedachte getroffen, sprong Forrest op.

— Wat bedoelt ge daarmee ? riep hij.

Sims grinnikte duivelsch.

— Och, zegde hij, nu wij er toch over spreken, kan ik het u ook wel zeggen. Misschien zijt ge vergeten, dat M. Drew op den eigen dag van zijn huwelijk overleed. Zijne nalatenschap bedroeg ongeveer dertigduizend pond — en die kwam mevr. Cavalossi goed te pas.

(Wordt vervolgd.)